

Sprawa C-38/06

Komisja Europejska przeciwko Republice Portugalskiej

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Objęty zwolnieniem
celnym przywóz sprzętu o zastosowaniu wyłącznie wojskowym

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 4 marca 2010 r. I - 1572

Streszczenie wyroku

1. *Prawo wspólnotowe — Zakres stosowania — Nieistnienie ogólnego wyjątku wyłączającego środki podejmowane ze względów bezpieczeństwa publicznego (art. 30 WE, 39 WE, 46 WE, 58 WE, 64 WE, 296 WE, 297 WE)*
2. *Środki własne Wspólnot Europejskich — Ustalenie i udostępnienie przez państwa członkowskie — Zwolniony z należności celnych przywóz sprzętu wojskowego przez państwo członkowskie (rozporządzenia Rady: nr 1552/89, zmienione rozporządzeniem 1355/96, art. 2, 9–11, nr 1150/2000, art. 2, 9–11)*

1. Chociaż do państw członkowskich należy podjęcie środków zmierzających do zagwarantowania ich bezpieczeństwa zewnętrznego i wewnętrznego, nie wynika z tego, że takie środki nie są wcale objęte zastosowaniem prawa Unii. Traktat ustanawia wyraźne odstępstwa mające zastosowanie w okolicznościach zagrażających bezpieczeństwu publicznemu wyłącznie w art. 30 WE, 39 WE, 46 WE, 58 WE, 64 WE, 296 WE i 297 WE, które odnoszą się do wyjątkowych i w wyraźny sposób ograniczonych przypadków. Z artykułów tych nie można wysnuć wniosku, że traktat zawiera na stałe wpisany weń ogólny wyjątek wyłączający wszelkie środki podejmowane ze względów bezpieczeństwa publicznego z zakresu prawa Unii. Uznanie istnienia takiego wyjątku, bez względu na określone w traktacie szczególne wymogi, mogłoby zagrozić wiążącemu charakterowi prawa Unii i jego jednolitemu stosowaniu.

Ponadto odstępstwa przewidziane w art. 296 WE i 297 WE muszą, tak jak w odniesieniu do odstępstw od podstawowych swobód, podlegać ścisłej wykładni. Jeśli chodzi w szczególności o art. 296 WE, należy zauważyć, że chociaż artykuł ten odnosi się do środków, jakie państwo członkowskie może uznać za konieczne dla ochrony podstawowych interesów swego bezpieczeństwa lub informacji, których ujawnienie uznaje za sprzeczne z tymi interesami, nie można interpretować go w ten sposób, że przyznaje państwom członkowskim uprawnienie do odstąpienia od przepisów traktatu wyłącznie w wyniku powołania

się na wskazane interesy. W rezultacie to państwo członkowskie, które chce skorzystać z możliwości powołania się na art. 296 WE, ma wykazać konieczność zastosowania tego odstępstwa w celu ochrony jego podstawowych interesów bezpieczeństwa.

(por. pkt 62–64, 66)

2. Uchybia zobowiązaniom, które na nim ciążyą, odpowiednio, na mocy art. 2 i 9–11 rozporządzenia nr 1552/89 wykonującego decyzję 88/376 w sprawie systemu środków własnych Wspólnot, w brzmieniu zmienionym rozporządzeniem nr 1355/96, w okresie od dnia 1 stycznia 1998 r. do dnia 30 maja 2000 r. i na mocy tych samych przepisów rozporządzenia nr 1150/2000 – w okresie od dnia 31 maja 2000 r. do dnia 31 grudnia 2002 r. wykonującego decyzję 94/728 w sprawie systemu środków własnych Wspólnot państwo członkowskie, które po pierwsze odmawia obliczenia i udostępnienia Komisji Wspólnot Europejskich środków własnych należnych z tytułu przywozu sprzętu i wyposażenia o zastosowaniu wyłącznie wojskowym dokonanego w okresie od dnia 1 stycznia 1998 r. do dnia 31 grudnia 2002 r., a po drugie odmawia uiszczenia odsetek za zwłokę od tych należności.

W istocie nie można zgodzić się, aby państwo członkowskie powoływało się na wzrost kosztów sprzętu wojskowego z uwagi na zastosowanie należności celnych od przywozu takiego sprzętu pochodzącego z państw trzecich, w celu uniknięcia ciążących na nim obowiązków wynikających z wymogu solidarności finansowej wobec budżetu Unii, ze szkodą dla innych państw członkowskich,

które pobierają i wpłacają należności celne dotyczące takiego przywozu.

(por. pkt 67, 74; sentencja)